

Regiunea noastră se pregătește de alegeri

Pentru ce voi vota eu la 20 Decembrie

Zilele trecute, un redactor al ziarului nostru a stat de vorbă cu țăranul colectivizat Dumitru Roman din satul Cuvin, comuna Ghișoroc. Iată ce a declarat el:

„Vreau să arăt de ce îmi voi da votul la 20 Decembrie candidaților Frontului Democratiei Populare.

În trecut eu lucram la cariera de piatră din Cuvin. Eram țăran sărac și pământul puțin pe care-l aveam, nu-mi dădea putința unui trai ca lumea. De aceea am fost nevoit să muncesc și la cariera de piatră. Acolo lucram din greu de dimineața până seara, iar din banii pe care îi primeam mă hrăneam și nici să-mi întrec în familie cum se cuvenea.

Dar, iată că țara noastră a fost eliberată de către Armata Sovietică. În fruntea trupurilor statului a ajuns masa muncitoare iar burghezia și moșierii, care ne exploatau în trecut, au fost alungați de conducerea țării. Țăranii fără pământ ori cu pământ puțin, au primit pământ la reforma agrară.

În gospodăria colectivă am putut să-mi dau seama de grija pe care o poartă partidul și guvernul colectivizării. De acest lucru m'am convins și mai mult când am cilit în ziare despre Holărirea planului largite, a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea traiului oamenilor muncii. Nu a trecut mult timp și măsurile luate de partid au început să prindă viață.

Astfel, rând pe rând guvernul și partidul au dat mai multe hotărâri care vin în ajutorul nostru, al colectivizării și al țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Aceste hotărâri noi — colectivizării — le-am primit cu mare bucurie.

În urma publicării lor, atât eu cât și alți membri din gospodăria colectivă, precum și numeroși țărani individuali am fost scutiți de însemnate cantități de grâu, porumb, orz și alte produse pe care trebuia să le dăm statului din colete rămase de ani trecuți. Deasemenea, ne-au fost reduse și asigurările A.D.A.S. Înainte eu plăteam pentru A.D.A.S. aproape 200 lei anual, iar astăzi plătesc numai 60 lei.

Ultima Hotărâre a partidului și guvernului privind contractarea și achizițiile de animale mă bucură foarte mult. Aceasta mă bucură nu numai pe mine, ci pe numeroși alți țărani muncitori din satul nostru. Hotărârea vine în sprijinul nostru. Văzând avantajele care sunt acordate crescătorilor de animale, eu, împreună cu familia, am hotărât să creștem și să îngrășăm animale pe care să le contractăm. În mica mea gospodărie, eu am doi viței dintre care unul îl voi contracta cu cooperativă ori cu o unitate comercială de stat.

În afară de acestea vreau să mă auză că, noi colectivizării, ca și țăranii întovărășiți și mulți țărani muncitori individuali avem posibilitatea să lucrăm pământul cu tractoarele și mașinile statului, să însemnăm semințele selectate și de bună calitate, primite de la stat, să aplicăm regulile agrotehnice pentru a ridica producția la hectar. Toate acestea dovedesc cu prisosință grija ce ne-o poartă partidul, care ne-a arătat calea prin care putem să ne facem viața mai frumoasă.

De aceea, nu-mi voi preocupa forțele pentrua, muncind cu toată familia pe pământul gospodăriei colective, să contribuim la dobândirea unei recolte bogate în anul viitor. Iar la 20 Decembrie, îmi voi da cu drag votul candidaților F.D.P., fiind convins că acei pe care îi alegem vor lupta pentru îmbunătățirea neîntreruptă a traiului nostru.”

La un punct de agitație în preajma lui 7 Noiembrie

La punctul de agitație al uzinelor textile „30 Decembrie” se desfășoară o viață activă politică de masă. Aici se lămuresc cele mai diferite probleme ale politicii partidului nostru. De la începutul activității punctului de agitație și până acum, la convorbirile organizate de agitație, la scurtele programe artistice, la ciuitul colectiv al diferitelor broșuri sau ziare, au luat parte peste 400 de muncitori și muncitoare. Mulți dintre ei sunt stăbanoviști și fruntași în producție, care au adus însemnate contribuții la îndeplinirea și depășirea planului de producție al uzinei.

Agitații au lămurit în cadrul punctului de agitație peste 20 de persoane asupra Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare. Pe lângă aceasta, ei au mai lămurit și unele probleme din Hotărârea plenarei largite a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea nivelului material și cultural al oamenilor muncii. La unele convorbiri organizate în cadrul programului de la punctul de agitație s-au dezbătut mai multe capitole din Constituția Uniunii Sovietice și Constituția țării noastre. De pildă, întruna din zilele trecute, agitatorul Emerice Rezvân a cilit muncitorilor veniți la punctul de agitație, capitolul din Constituția R.P.R. în care se arată marile drepturi și libertăți de care se bucură oamenii muncii din țara noastră sub regimul democrației populare.

În scurta sa expunere, agitatorul a reușit să redea în imagini viu caracterul reactiv al alegerilor pe timpul când la cârmă țării se află o minoritate infimă de exploatați. „Pe timpul acela — a spus agitatorul — femeile, care alcătușeau jumătate din populația țării, erau lipsite de dreptul de vot. Deasemenea, minoritățile naționale, cetățenii din armată și altele categorii de cetățeni li se răpea dreptul de a-și alege reprezentanții lor în conducerea treburilor statului. Astăzi, în schimb — a continuat el — toți oamenii muncii, indiferent de naționalitate, rasă sau sex, se bucură de drepturi egale la vot; orice cetățean cinstit poate să aleagă și să fie ales în sfaturile populare. Aceasta, a spus în continuare agitatorul, o putem mulțumi gloriosului popor sovietic care ne-a eliberat din ghimerele Germaniei hitleriste, dând posibilitate maselor populare dela noi din țară, conduse de partid, să-și ia soarta în propriile mâini. Acum, în țara

noastră liberă, simțim cu toții ce a însemnat pentru omenire victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.”

După expunerea agitatorului, cei prezenți la punctul de agitație au legat discuții asupra problemelor ridicate. Luând cuvântul, comunistul Ioan Barta a spus: „Eu am trăit pe timpul când alegerile erau organizate de capitaliști și când muncitorii erau lipsiți de drepturi. Îmi amintesc că prin anul 1931 au fost alegeri pentru parlamentul moșierilor. În cartierul Mică-lăca, unde locuim eu, trăiau mulți muncitori. Pentru că să nu ne întâlnim cu ceilalți muncitori din oraș la centrele de votare, am fost trimiși dela Mică-lăca să votăm la Glogovăț, comună în care erau mulți chiburi și în care aveam toată încrederea capitaliștilor. Când am ajuns la Glogovăț, ne aștepta poliția care ne-a trimis să intrăm în comună pe altă parte. Însă și acolo, ne aștepta poliția. Atunci noi, muncitorii, am trecut prin grădini, peste garduri și ne-am dus la secția de votare, dându-ne votul pentru candidatul blocului muncitoresc-țăranesc. Dintre muncitorii am votat numai vreo 30, pentru că aflat poliția că la secția de votare au pătruns muncitorii, așa că ceilalți muncitori ce urmau să voteze au fost alungați de poliție. Cu toate nenumăratele piedici care li s'au pus în cale, muncitorii au reușit atunci să trimită în parlament 5 reprezentanți ai lor. La câteva zile după alegeri, ziarul burghez cereau pline de furie, ca deputații muncitorilor să fie dați afară din parlament, indiferent cum, legal sau ilegal. Așa arătau „drepturile” în regimul burghez-moșieresc. Astăzi, în țara noastră, se bucură de drepturi deplin, consfințite și garantate prin Constituția țării noastre și aceasta datorită faptului că, în urma eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, la conducerea treburilor țării se află masa muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Român, care — prin luptă — a smuls puterea din mâinile burghez-moșierimii.”

La punctul de agitație se dezbăt zilnic asemenea probleme.

În preajma zilei de 7 Noiembrie, muncitorii, tehnicienii și funcționarii care participă la discuții în cadrul punctului de agitație, vorbeau cu multă recunoștință despre acțiunile eroice ale clasei muncitoare și țăranimii muncitoare ruse, învin-

gătoare în Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

La una din convorbirile organizate la punctul de agitație, inginerul Petru Mladin a vorbit despre dreptul la învățatură de care se bucură tineretul în țara noastră. În cuvântul său a arătat: „În regimul burghez-moșieresc nu am avut posibilitatea să învăț, deoarece părinții mei nu puteau achita taxele școlare. Când încercam să studiez într-o școală mai înaltă, profesorii burghezi îmi spuneau: „du-te la vrac, că acolo e locul tău, dacă nu ai bani”. Burghezia era interesată să țină pe ții muncitorilor și țăranilor muncitori în ignoranță. În anul regimului de democrație populară mi s'a dat posibilitatea să învăț, și — cu sprijinul statului — am ajuns inginer. Din rândul oamenilor muncii s'au ridicat mii de ingineri și tehnicieni, care muncind în producție aduc contribuția lor la ridicarea nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Pentru faptul că în anul regimului de democrație populară m'am bucurat de dreptul la învățatură, la muncă și odihnă, pentru faptul că, alături de toți oamenii muncii, voi lua parte în curând la alegerea celor mai buni și ai poporului muncitori în sfaturile populare, mulțumesc din suflet partidului și guvernului nostru. Spre a răspunde grijii partidului și guvernului, voi lupta cu toate forțele pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, dând astfel clasei muncitoare și țăranimii muncitoare mai multe bunuri de larg consum — așa cum ne cere Hotărârea plenară largită a C.C. al P.M.R. din 19-20 August”.

În preajma marilor sărbători a celei de a XXXVI-a aniversări a Revoluției din Octombrie, punctul de agitație de la uzina „30 Decembrie” a fost mai animat ca oricând. Au venit aici muncitorii și tehnicienii, inginerii și funcționarii. Au cercetat cu atenție materialele despre alegerile ce vor avea loc la 20 Decembrie. Fiecare dintre ei și-a dat și mai bine seama că poporul nostru nu s'ar putea bucura de marile drepturi și libertăți pe care le asigură Constituția R.P.R., fără sprijinul oamenilor sovietici, al aceluia care — cu arma în mână, la 7 Noiembrie 1917 — au făcut și triumfale revoluția socialistă.

D. Popescu

Ca pământul să dea roade mai bogate...

Grupuri, grupuri de colectivizări și țăranii muncitori întovărășiți din Vința se îndreptau spre punctul de agitație Nr. 1.

În scurt timp, sala punctului de agitație era plină.

Elisabeta Rezvân, agitatoare a organizației de bază, se învârtea fără așteptări în jurul unei mese acoperite cu pânză roșie, așteptând ca cetățenii să se așeze pe bănci. Ea s'a pregătit de data aceasta să le vorbească despre ziua de 7 Noiembrie — a 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre însemnătatea aplicării experienței agrotehnice înaintea sovietice.

După ce s'omolul din sală se potolii, tov. Elisabeta Rezvân cuprinsese odată cu privire mulțimea adunată, apoi începu să vorbească.

— Se cuvine dragi tovarăși — a spus ea — acum, în preajma mărețelor zile de 7 Noiembrie, să vorbim despre însemnătatea prieteniei cu Uniunea Sovietică.

Bogata experiență dobândită de omenii sovietici, însemnă pentru omenii muncii din patria noastră un izvor nesecat de succese în lupta pentru a da viață sarcinilor ce ni le pune în față partidul și guvernul. În împlinirea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare a sporit numărul muncitorilor și tehnicienilor care, în întrecutarea socialistă, aplică experiența înaintea stăbanovistilor sovietici. În prezent, peste 350.000 muncitori și tehnicieni din țara noastră aplică metodele stăbanovistilor sovietici.

Metodele înaintate se aplică tot mai mult și în agricultură, făcând

să crească producția la hectar. Aș putea vorbi foarte mult despre rodul aplicării înaintatei experiențe de agrotehnice sovietice în agricultura țărilor noastre — a spus tov. Elisabeta Rezvân. Cred însă că e de ajuns să vă dau câteva exemple din regiunea și chiar din gospodăria noastră colectivă, pentru a vă putea da seama ce însemnă pentru noi aplicarea înaintatei agrotehnice sovietice. Iată, de pildă, datorită aplicării agrotehnicii sovietice pe suprafețe mari de pământ, cu mijloace mecanizate, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Comloșul Mic s'a dobândit anul acesta aproape 3.000 kg. grâu la hectar, la gospodăria colectivă din Lenaulheim o producție de peste 2.700 kg. grâu la hectar, iar la gospodăria colectivă din Uihelu s'a obținut o recoltă de aproape 2.500 kg. grâu la hectar. În această privință putem vorbi chiar și de gospodăria noastră colectivă. Șiții cu toții că tov. Matei Fermengen, președintele gospodăriei noastre colective, a fost în anul 1951 în Uniunea Sovietică. Reîntorcându-se, a venit cu bogate cunoștințe în ceea ce privește agrotehnica înaintată sovietică, aplicându-le și în cadrul gospodăriei noastre. Ca urmare a acestui fapt, în gospodăria noastră se seamănă grâu după metoda sovietică în rânduri încrucișate pe o suprafață de teren tot mai mare, ceea ce duce la creșterea producției la hectar, și — astfel — la îndeplinirea caselor noastre.

Pe o băncă în fundul sălii, stătea colectivistul Pavel Bagynka. El era numai ochi și urechi la cele ce se vorbeau.

— Cui dacă nu prieteniei cu Uniunea Sovietică, care ne-a arătat drumul gospodăriei colective, se datorește faptul că eu am primit în acest an numai ca avans de 40 la sută, cantitatea de 3.400 kg. grâu — cugeta el. Aceleași gânduri exprima și țara colectivizistului Ioan Rozgony.

— În Hotărârea plenarei largite a C.C. al P.M.R. se prevede printr-alele sporirea în mod simțitor a producției agricole la hectar — a continuat agitatorul. Pentru realizarea acestei sarcini, un rol însemnat îl are aplicarea înaintatei agrotehnice sovietice, ceea ce va duce la un belșug de produse agricole pentru oamenii muncii.

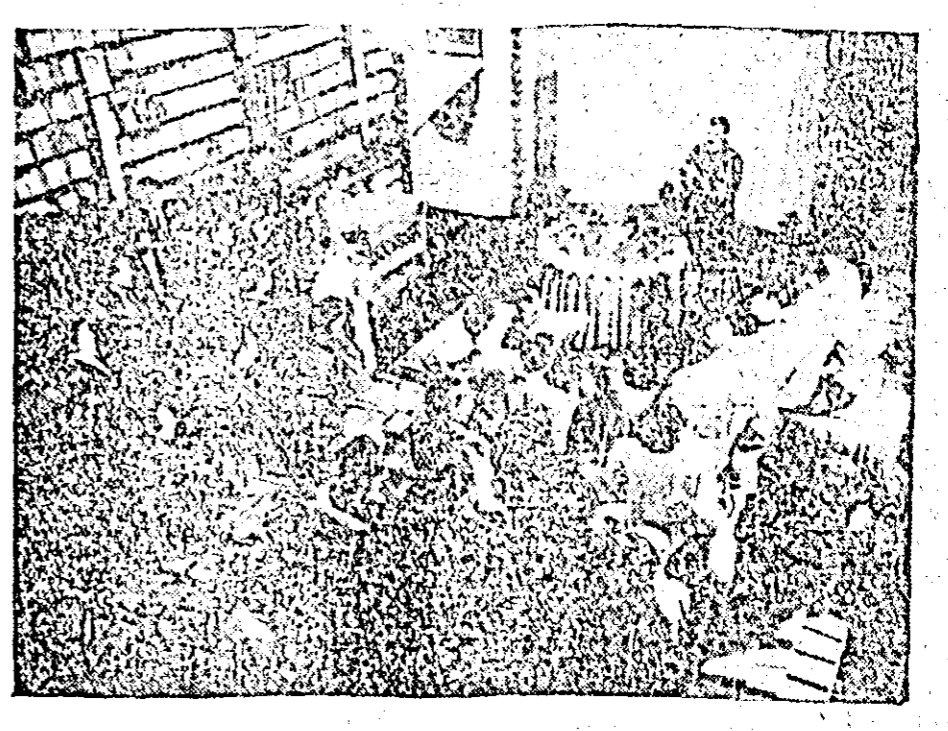
Timpul s'a scurs pe nesimțite; colectivizarii și țăranii muncitori ascultau cu mare atenție vorbele agitatorului. După ce ea și-a încheiat cuvântul, cetățenii au mai rămas în sală pentru a discuta asupra celor spuse.

— Eu cred tovarăși că vizita tov. Fermengen în Uniunea Sovietică, a avut mare însemnătate pentru gospodăria noastră colectivă, pentru că întorcându-se, el ne-a îndrumat să aplicăm agrotehnica înaintată sovietică și noi am putut să obținem rezultate din ce în ce mai bune — a spus colectivistul Ioan Magyar. La anul viitor, va trebui să aplicăm și mai temeinic regulile agrotehnice.

Așa este. Numai datorită prieteniei cu Uniunea Sovietică, am putut scăpa de sărăcie și mizerie — a spus colectivistul Ioan Banțeli, și știu că la 20 Decembrie votez pentru întărirea acestei prietenii, pentru înălțarea statului nostru democrat-popular.

C. Bontă

Roada ale mării prietenii

Putredora a strălucitei tradiții realiste a literaturii ruse, literatură sovietică este pildă permanentă pentru scriitorii noștri care fauresc o nouă literatură în țara noastră.

Cartea sovietică e citită și apreciată de toți oamenii muncii din patria noastră, care — prin citirea ei — primesc noi și noi cunoștințe de mare preț în lupta ce o duc pentru construirea socialismului.

In clișeu: Deschiderea festivalului „Bazarului Cărții Sovietice” în localul librăriei „Carica Rusă”, în fața unui mare număr de oameni ai muncii

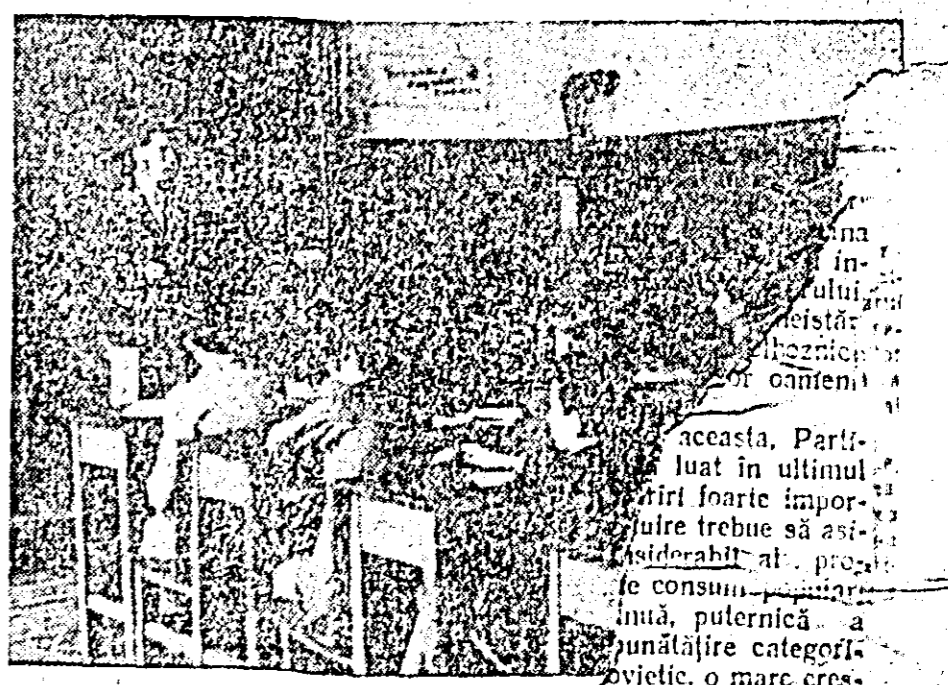
In planul de electrificarea țării noastre, e prevăzută electrificarea unui număr însemnat de sate.

In clișeu: Uzina electrică, recent construită, care deserveste cu curent electric o comună din regiunea noastră, cu satele aparținătoare.

Politica partidului și guvernului nostru are drept obiectiv continuă creșterea și nivelului de viață și cultural al oamenilor muncii dela orașe și sate. Pentru rezolvarea acestui obiectiv, plenara largită din 19-20 August a C.C. al P.M.R. a elaborat o serie de măsuri importante în vederea măritii sortimentelor bunurilor de larg consum.

In clișeu: La magazinul „Universal” din orașul nostru populația muncitoare cumpără produse textile fabricate în majoritate la uzinele „30 Decembrie” Arad, din materie primă primită din Uniunea Sovietică.

Regimul nostru asigură cadrelor didactice muncă și de trai. Cele mai bune cadre didactice sunt pătrun-tate, baza de viitor a patriei noastre, aplicând gogiei sovietice.

In clișeu: Profesorul Constantin Farcaș, în timpul unei „ora de fizică în clasa IX B. de la Școala nr. 1 din oraș, prezintă un experiment fizic, contribuind astfel la educarea tineretului în spiritul științei și tehnicii.

Avânt în întrecerea socialistă pentru produse textile de bună calitate

Pe poarta fabricii „Tricolul Roșu” ies zilnic mașini încărcate cu tot felul de materiale de îmbrăcăminte tricoate pentru bărbați, femei și copii. În magazia de mărfuri finite, ale mii de articole din lână și bambac își așteaptă rândul să fie transportate la bazele de desfacere.

Nu e mult decând la „Tricolul Roșu” nu se îndeplinea planul la unele sortimente, iar calitatea produselor lăsa de dorit. Însă lucrurile nu mai puteau continua astfel. Întreprinderile industriei ușoare — printre care și „Tricolul Roșu” — erau chemate să lichideze lipsurile care le-au avut până acum și să dea produse mai multe și de mai bună calitate, pentru a corespunde cerințelor crescânde ale oamenilor muncii. Plenara largită a C.C. al P.M.R. din 19-20 August a elaborat b serie de măsuri economice, al căror scop este ridicarea necentenită a nivelului de trai al poporului muncitor și pentru a căror traducere în viață revin sarcini de mare răspundere oamenilor muncii din industrie.

Colectivul întreprinderii „Tricolul Roșu” a trecut cu hotărâre la traducerea în viață a măsurilor luate de partid și guvern. Încă în cursul lunii Septembrie s'a ținut o constatare de producție — după exemplul colectivului întreprinderii Gheorghie

Gheorghiu-Dej” din Capitală — unde muncitorii și tehnicienii, împreună cu conducerea întreprinderii, au discutat și au luat o serie de hotărâri concrete pentru mobilizarea rezervelor înepuizabile ale întreprinderii și punerea lor în slujba îndeplinirii planului de producție, a îmbogățirii sortimentelor și mai ales a îmbunătățirii calității produselor. Pe măsura traducerii în viață a acestor hotărâri, s'au obținut realizări tot mai însemnate.

Cele mai mari succese în muncă au fost obținute în cursul lunii Octombrie, în întrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare. În această lună, muncitorii de aici și-au depășit planul valoric al producției globale cu 9,49%.

Succesele obținute în cursul lunii Octombrie nu sunt întâmplătoare. Ele au putut fi realizate pentru că majoritatea muncitorilor și-au îndeplinit cu cinste angajamentele luate în întrecerea socialistă, pentru că în ultimul timp comitetul de întreprindere s'a ocupat mai intens de mobilizarea muncitorilor în întrecerea socialistă și popularizarea frunțășilor în întrecere precum și a realizărilor obținute de ei.

În sectorul confecției, la loc de frunte este așezat „Drapelul Roșu” — pe care muncitorii de aici îl dețin fără în-

trerupere dela 1 Mai. El sunt hotărâri să mențină și pe mai departe acest drapel. De aceea, în cinstea zilei de 7 Noiembrie, au muncit cu mai mult eelan și-au organizat mai bine locul de muncă, astfel că în luna Octombrie și-au depășit planul de producție cu 25%. Toți muncitorii au primit premii pentru produsele de calitate, ceea ce dovedește că ei s'au străduit să dea produse de cea mai bună calitate. Prin munca politică desfășurată de către comunisti, și prin exemplul pe care l-au dat în fața muncitorilor, lipsurile motivale au fost reduse la 0,1%.

Au ținut să împlinească ziua de 7 Noiembrie cu realizări însemnate și muncitoare din secția croit a sectorului confecțiilor. Croind materialele din care tovarășele lor, ce lucrează la mașinile de cusut, vor confecționa diferite articole de îmbrăcăminte, Elisabeta Gali și Laura Krijek se străduiesc să croiască materialul astfel ca să rămână cât mai puține deșeuri. Astfel muncesc și celelalte muncitoare din secție. În felul acesta, ele au economisit în cursul lunii Octombrie 168,7 kg. de material, din care s'au dat produse confecționate peste plan. În secția de revălorigăre a deșeurilor, planul a fost deasemenea depășit, realizându-se noi sortimente de produs de larg consum ca: 1368 garnituri de copii, 1660 perechi difesite mănuși, etc.

În secția Kettel, lucrează la o masă patru tinere fete: Maria Adrian, Maria Mustajă, Ecaterina Baunsfarg și Victoria Ballga, toate utemiste. Aceasta este brigada utemistă care în cinstea zilei de 7 Noiembrie a primit înaltul titlu de brigadă stăbanovistă. Alături, în colț, pe graficul inițiat de stăbanovista sovietică Valentina Hrisanova, din ora în ora se aprinde un bec roșu; acesta arată că brigada își îndeplinește în același ritm planul de producție, atât în primele ore de lucru, cât și mai târziu. De altfel, fetele din această brigadă mai aplică și metodele sovietice Voroiș și Ciutkih. Acum ele lucrează în contul ultimelor zile ale anului 1953.

O altă brigadă stăbanovistă lucrează în secția Raschel, condusă de stăbanovista Irina Medve. Graficul arată că ea lucrează în contul lunii Mai a anului 1954. Succesele ei se datorează deasemenea aplicării metodelor sovietice Voroiș și Jandarova.

Fabrica „Tricolul Roșu” produce din lună în lună mărfuri tot mai multe și în sortimente tot mai bogate. Colectivul ei de muncitori, tehnicieni și ingineri luptă cu entuziasm pentru a da oamenilor muncii tot mai multe trico-taje de bună calitate și variate, spre a împlinirea cu cinste alegerile de deputați în sfaturile populare.

Uniunea Sovietică în fruntea luptei pentru pace și securitatea popoarelor

Uniunea Sovietică este una din întemeietoarele și participantele active ale Organizației Națiunilor Unite. Când în mod consecvent o politică de pace, Uniunea Sovietică a depus numeroase eforturi pentru a asigura realizarea scopurilor și principiilor proclamate în Charta O.N.U. O dată din primele luni ale activității O.N.U., în luna 1946, Uniunea Sovietică a prezentat o propunere cu privire la încheierea unei convenții internaționale care să interzică producerea și folosirea armelor atomice. În afară de aceasta, Uniunea Sovietică a prezentat spre examinarea Comisiei atomice, prevedea obligația pentru toate statele de a nu folosi în nicio împrejurare arma atomică precum și de a interzice producția și păstrarea unei astfel de arme. Această propunere avea drept scop nu numai să avertifice popoarele împotriva primejiei unui război atomic, ci și să asigure folosirea descoperirilor științifice în domeniul energiei atomice în vederea îmbunătățirii vieții popoarelor din întreaga lume.

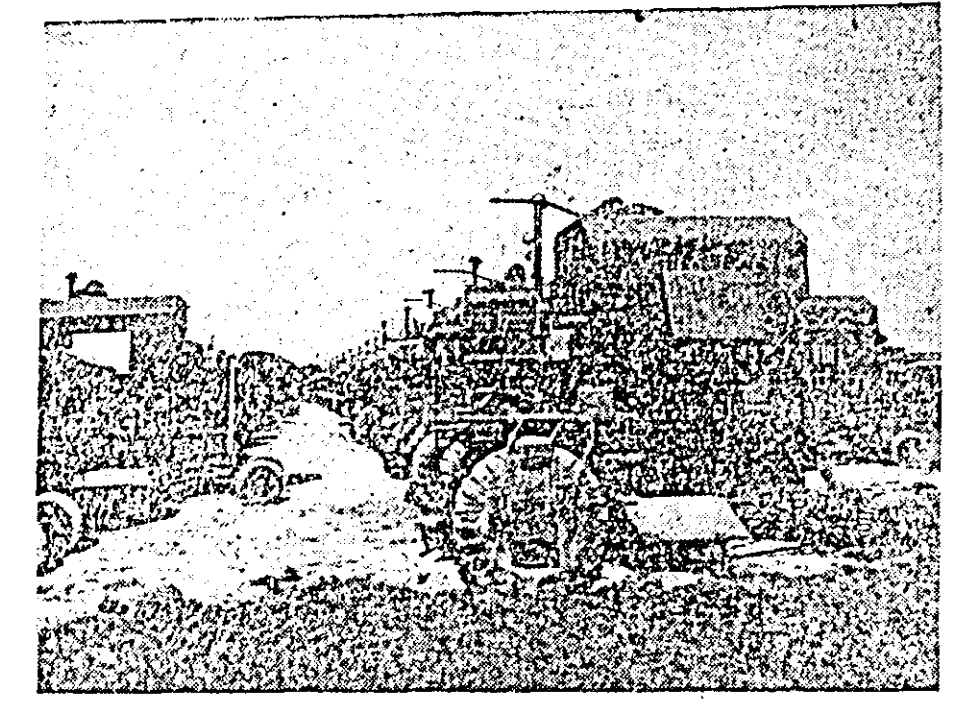
Ținând seama de faptul că interzicerea armelor atomice, fără însușirea unui sever control internațional asupra acestor interziceri, nu ar fi creat garanțiile necesare în ceea ce privește folosirea energiei atomice numai în scopuri pașnice, Uniunea Sovietică a prezentat în luna 1947 o propunere cu privire la instituirea unui control internațional asupra energiei atomice. Această propunere prevedea crearea unui organ internațional, investit cu largi drepturi și împuterniciri, pentru exercitarea unui control riguros asupra tuturor întreprinderilor care se ocupă cu extracția materialelor prime atomice și cu producția materialelor și energiei atomice.

În anul care urmează, Uniunea Sovietică a prezentat diferitelor organe ale O.N.U. o serie de propuneri importante, care aduceau completări și precizări la propunerile menționate. Astfel, propunerea prezentată în anul 1951 în cadrul celei de a 6-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. prevedea traducerea în viață a interzicerii armelor atomice odată cu instituirea unui control internațional asupra acestei interziceri. Propunerea prevedea de asemenea ca acestuia organ de control să se acorde dreptul de a inspecta în mod permanent, fără a avea însă dreptul să se amestece în afacerile interne ale statelor.

Dezvoltarea țărilor de democrație populară - rod al ajutorului sovietic

Intre Uniunea Sovietică pe de o parte și țările de democrație populară pe de altă parte, au luat naștere relații noi, fără precedent în istorie. La baza acestor relații stau principiile internaționalismului proletar, ale egalității în drepturi, colaborării economice și respectării independenței naționale, dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a obține un avânt economic general.

Bulgaria și R.P. Polonă și-au însușit ultimele realizări ale tehnicii. Pe baza acordurilor încheiate pe termen lung, aceste țări primesc din U.R.S.S. pe lângă documentația tehnică, instalații industriale de mari proporții sau chiar utilaj complet pentru unele fabrici, cum sunt: Nova Huța din R.P. Polonă, centrala termoelectrică „Välco Cervencov” și combinatul „Stalin” din R.P. Bulgaria.

ÎN CLISEU: Nenumărate combine fabricate în R.P. Ungară, sunt gata de a trece pe ogoarele patriei lor.

cadre și valorificarea bogățiilor interne, etc.

O industrie socialistă puternică. Astăzi, cu sprijinul Uniunii Sovietice, țările de democrație populară au o industrie în plină dezvoltare. Producția industrială a R.P. Bulgariei a crescut în 1951 de 4,6 ori față de nivelul antebelic, iar a R.P. Polone de 2,9 ori.

În R.P. Polonă s-au construit de asemenea noi întreprinderi industriale. La 20 Martie a.c. a intrat în funcțiune primul cazan al celei mai mari centrale electrice „Lavojno-2”, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice.

industrie socialistă puternică

Reformele agrare îndeplinite în R.P. Ungară și R.P. Albania, ca și în celelalte țări democrat-populare, au lichidat pentru totdeauna proprietatea moșierească, descătușând forțele de producție și deschizând porțile spre o dezvoltare socialistă a agriculturii.

Minerii sovietici întâmpină cu noi succese în muncă Marele Octombrie

Pregătindu-se să întâmpine cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluții din Octombrie cu noi realizări în muncă, colectivul minei frontale „Bolșevic” din bazinul Crivoi Rog și-a luat angajamentul să îndeplinească planul anual până la 30 Noembrie. Per-

fecționându-și metodele de muncă, minerii își îndeplinesc cu cinste angajamentul. Realizând înainte de termen programul pe zece luni, mina livrează zilnic sute de tone de producție peste prevederile planului. Minerii au și livrat mai mult de 50 de eşaloane de

lective din R. P. Ungară cuprind 1.254.000 ha.
Mecanizarea agriculturii în țările de democrație populară a fost posibilă numai datorită ajutorului Uniunii Sovietice. R. P. Albania are azi o puternică industrie de mașini agricole. Numai în cursul anului trecut, agricultura maghiară a primit 1.700 tractoare, 500 combine și aproape 25.000 de alte mașini agricole.
Un nivel tot mai înalt de viață
Industrializarea socialistă și succesele agriculturii în țările de democrație populară au creat condițiile necesare pentru creșterea sistematică a nivelului de trai material și cultural al maselor populare. Imbunătățirea nivelului de trai și revoluția culturală sunt un rezultat direct al transformărilor socialiste îndeplinite în aceste țări pe baza unei colaborări strânse cu Uniunea Sovietică.
În Cehoslovacia, de pildă, Partidul Comunist și guvernul au adoptat o serie de măsuri care au ca scop creșterea bunicii stări a oamenilor muncii. Pentru îndeplinirea acestor noi măsurilor au fost mobilizate toate forțele. Guvernul cehoslovac acordă o grijă deosebită dezvoltării industriei alimentare care joacă un important rol în asigurarea satisfacerii nevoilor populației. În urma acestor măsurii, producția de carne a crescut în perioada Ianuarie-August a.c. față de 1952, cu 16%, de paste făinoase cu 12%, de pâine cu 21%. O asemenea situație se observă și în R. P. Chineză. În programul economic al Partidului Comunist Chinez și al guvernului popular se prevede îmbunătățirea serioasă a condițiilor de trai ale maselor. Un loc important în îndeplinirea acestui obiectiv îl joacă colaborarea economică cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări de democrație populară. Participarea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară la comerțul exterior chinez a crescut de la 26% cât era în 1950, la 72% în 1952.
Revoluția culturală în aceste țări a dus la transformări adânci, ridicând nivelul cultural al maselor. În R. Cehoslovacia, în general, a fost lichidat analfabetismul.
Biruință greutăților ivite, partidele comuniste și muncitorescilor din țările de democrație populară — care își desfășoară activitatea pe baza atitudinilor învățate de la marxist-leniniste și a experienței glorioase al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — au crescut și s-au oțelit în lupta pentru construirea socialismului. Ele se întăresc din punct de vedere ideologic și organizatoric, devenind adevărați conducători ai maselor largi.
I. Popă

Crește neincet valul luptei pentru libertate și independență națională

Ziua de 7 Noembrie este o sărbătoare scumpă nu numai poporului sovietic și popoarelor din țările de democrație populară, ci și milioanele de oameni ai minci și din țările capitaliste, semicoloniale și coloniale. Toate aceste popoare apreciază în mod deosebit ziua de 7 Noembrie — sărbătoare a Marii Revoluții Socialiste, pentru că văd în ea deschizătoare drumului spre înlăturarea oricărei fel de exploatare a omului. Ele înțeleg că Marele Revoluție Socialistă din Octombrie înseamnă o cotitură radicală în istoria omenirii, o cotitură radicală în destinația istorică a capitalismului mondial, o cotitură radicală în mișcarea de eliberare a proletariatului mondial, o cotitură în ceea ce privește mijloacele de luptă și metodele de organizare, felul de trai și tradițiile, cultura și ideologia maselor explorate din întreaga lume” (I. Stalin).

Unii rezerve la care revănește imperialismul american, deopotrivă cu cel englez, francez sau belgian. Pentru a-și putea menține pozițiile în coloni și a-și putea continua nestingherii politica de jaf colonial, imperialiștii se fereșc a sprijini dezvoltarea economică a țărilor coloniale, fiindcă în hărțuirea puterii economice a acestor țări grăbește dobândirea independenței naționale. El permit de aceea dezvoltarea și a ramurilor de bază ale economiei și a ramurilor de profituri. Astfel, în Arabia Saudită, Irak, Transindiana, investițiile mari de capital au fost destinate doar exploatarea petroliferă, în Indonezia și Filipine, ca și în Porto-Rico sau Venezuela, s-au făcut investiții doar pentru extragerea colorului și nichelului, a culturii cauciucului și zahărului și a altor materii prime. Se observă, ca singur obiectiv al investițiilor mari de capital — producția extractivă. În acest sens se recurge chiar la reducerea producției în industria prelucrătoare. Astfel, în Filipine, în 1953, partea industriei prelucrătoare reprezenta 4,5 la sută din întreaga producție economică națională, față de 15 la sută în 1938. Și mai evidentă ne apare această situație dacă arătam că țărilor coloniale și dependentelor, reprezentând 70 la sută din populația lumii capitaliste, le revine doar 5 la sută din producția industrială și sistemului capitalist contemporan. Iată deci și semnificația așa numitelor ajutoare acordate țărilor slab dezvoltate. Aceste ajutoare nu fac decât să întărească puterea financiară în aceste țări, în timp ce economia lor continuă să rămână în aceeași stare de inapoiere.

Dar optimismul și teroarea sângeroasă nu pot opri dezvoltarea conștiinței popoarelor din colonii. Ele își dau seama tot mai mult de caracterul nedrept al asuprii la care sunt supuse și condamnați cu asprime „ordinea” colonială. Delegații Guatemlei la O.N.U. a exprimat destul de clar acest lucru în unul din discursurile sale. „Sistemul colonial — a spus el — este bazat de sute de ani pe exploatarea economică a coloniilor și pe o ordine socială care menține un nivel scăzut de trai pentru a asigura brațe de muncă”.

La începutul acestui an, populația din luptă împotriva agresorului în Coșea, sunt țările care au grăbit ritmul luptei de eliberare din colonii. În Vietnam, Malaya și Filipine armatele populare luptă cu arma în mână împotriva puterilor colonialiste. În alte țări se desfășoară manifestații, greve, demonstrații de masă care prin amploarea lor lărgesc fisurile sistemului colonial, grabesc destrămarea acestui sistem. Naționalizarea petrolului în Iran, denunțarea de către Egipt a tratatului anglo-egiptean, obținerea unei legislații a muncii în Africa neagră, iată numai câteva aspecte ale acțiunilor întreprinse sub presiunea maselor.

Lupta pentru libertate și independență națională nu mai înmămușcă doar unele grupuri „nemulțumite”, cum erau ele numite, ci popoare întregi care se înfruntă într-o luptă solidară. Caracteristică în acest sens este acțiunea grupului de țări arabe care au impus, în ciuda opoziției puterilor coloniale, discutarea la O.N.U. a problemelor marocane și tunisiane. Și trebuie să spunem că acest caracter larg al luptei de eliberare a popoarelor constituie una din cele mai grele piedici pe care le întâmpină imperialiștii în încheierea pactelor militare în Orientul Apropiat și în Mijlociu, ca și în Extremul Orient. Imperialiștii se frământă, se sbat, să înlăture din sânge lupta dreaptă a poporului vietnamez și filipinez, să înlăture lupta pentru liberă democrație a popoarelor din Africa neagră. Dar orice ar face, ei nu pot evita adâncirea crizei coloniale. Fuge pământul de sub picioarele lor în Africa și Asia, ca și în țările înfeudate din America Centrală și de Sud.

Imperialiștii simt subzestra pozițiilor lor, și de aceea își se agită mereu în crearea de baze militare, în promovarea spiritului revanșard în vechile focare războinice din Germania occidentală și Japonia și sabotează în mod fățiș armistițiul din Coreea. În concepția cercurilor conducătoare americane stă faptul că prin crearea armatei germane și prin refacerea potențialului militar al Japoniei vor putea dicta în voie condițiile politice lor pretendenți la dominația mondială.
Ascensiunea relativ bruscă a refacerii militarismului german, realizat printr-o curântă teroare împotriva forțelor progresiste ale poporului german, l-a încurajat pe hitlerul de Washington să se relaționeze în mod arogant al diplomației totale. Discursul lui Eisenhower rostit în primăvara acestui an era împotriva de asigurări despre năzuința spre pace a S.U.A. „prin eforturi comune ale tuturor țărilor și popoarelor”, de promisiuni de a depune „mari eforturi” pentru crearea unei păci echitabile și traicnice. Dar murguri îmboboceliți ai speranțelor din primăvară au fost spulberați înainte de venirea toamnei. Eisenhower și mai ales Dulles se întrec astăzi în a protesta amenințări războinice, nemai lăsându-nimic din promisiunile înmărmăzate făcute anterior. Dar toamna acest lucru îl demască și mai puternic în fața poporului. În Franța, bunăoară, s’a format un adevărat curent popular de luptă împotriva ratificării tratatelor militariste dela Bonn și Paris. Împotriva acestor tratate ia poziție nu numai comuniștii, ci și membri ai celor mai furtive partide politice. Devine tot mai populară chemarea Partidului Comunist Francez pentru crearea unității naționale care să dea un nou curs politicii țării, unei politici de pace și independență națională, de libertate și progres. Nu e de mirare în acest caz, că, deși lupta se scurge unele după altele, în afară de parlamentul germaniei occidentale niciun alt parlament european nu a ratificat tratatele militariste.
Mai mult, Germania occidentală, Grecia, Turcia, Iugoslavia, pe care imperialiștii americani le consideră ca fiind baze sigure în planurile lor aventuriste, s’au dovedit a nu fi tocmai atât de sigure. În toate aceste țări masele populare se manifestă tot mai multă hotărâre împotriva transformării țărilor lor în arsenale ale unui nou război.
Revolta împotriva dictatului american se observă cu țările mai ales în domeniul relațiilor economice. Tot mai multe sunt gâ-